רח' הרב עוזיאל 41 ב"ב

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

גיליון מס' 209

פרשת בא

מאמר השבוע
הנהגות מרן
שאלות ותשובות
מעבר לסגולה
לאשת החיל
פנינים מהפרשה
סיפור לשבת
"למהדרין"

"הבדיקות תקינות אבל אני לא תקין"

בְּפִתְיחַת הַסֵּפֶר כָּתַבְתִּי בְּקִצְרָה עַל מַשְׁבֵּר קָשֶׁה שֶׁעָבַרְתִּי לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת, הָיְתָה זוֹ תְּקוּפָה שֶׁל שִׁיא פְּרִיחָתִי בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, זָכִיתִי לְהִתְמִיד בַּתּוֹרָה מַמָּשׁ עַד כְּלוֹת כֹּחוֹתַי, לֹא הָיִיתִי מְדַבֵּר כִּמְעַט עִם אַף אָדָם, מְמַעֵט בַּאֲכִילָה וּבְשֵׁנָה, וְהַכֹּל בְּמַטָּרָה לִגְדֹּל בַּתּוֹרָה וּבְיִרְאַת ה'.

וּלְפֶתַע בְּיוֹם בָּהִיר, כְּשֶׁקַּמְתִּי בַּבֹּקֶר הִרְגַּשְׁתִּי סְחַרְחוֹרוֹת קָשׁוֹת וְחֻלְשָׁה אַיֻּמָה, לֹא הֲרַמְתִּי יָדַיִם וְנִסִּיתִי לִפְתּוֹחַ אֶת הַגְּמָרָא וְלִלְמֹד כְּהֶרְגְּלִי. וְהִנֵּה, אֲנִי מַרְגִּישׁ שֶׁכְּשֶׁאֲנִי מִתְאַמֵּץ לִלְמֹד וּלְהָבִין אֶת הַגְּמָרָא הַחֻלְשָׁה מִתְגַּבֶּרֶת עָלַי יוֹתֵר. חָזַרְתִּי לְבֵיתִי לָנוּחַ, אוּלַי אֲנִי פָּשׁוּט עָיֵף - אָמַרְתִּי לְעַצְמִי.

אַךְ לֹא! גַּם לְאַחַר שֵׁנָה אֲרֻכָּה עֲדַיִן הִרְגַּשְׁתִּי חֻלָּשׁ מְאֹד כְּאִלּוּ לֹא יָשַׁנְתִּי, הֵבַנְתִּי שֶׁאֲנִי חַיָּב לְהִבָּדֵק, מַשֶּׁהוּ עוֹבֵר עָלַי.

לְאַחַר שֶׁבִּקַּרְתִּי אֵצֶל הָרוֹפֵא נִשְׁלַחְתִּי לִבְדִיקוֹת, וּלְאַחַר מִסְפַּר יָמִים הִתְבָּרֵר שֶׁהַבְּדִיקוֹת כֻּלָּן תְּקִינוֹת. הִסְבַּרְתִּי לָרוֹפֵא אוּלַי הַבְּדִיקוֹת תְּקִינוֹת אֲבָל אֲנִי לֹא תָּקִין!

שָׁלַח אוֹתִי הָרוֹפֵא לִבְדִיקוֹת נוֹסָפוֹת וְגַם הֵן יָצְאוּ תְּקִינוֹת, נִסִּיתִי לָגֶשֶׁת לְמוֹמְחִים יוֹתֵר, וְכֻלָּם תִּשּׁוּבָתָם הָיְתָה – "הַכֹּל תָּקִין!"

וּבֵינְתַיִם, בְּכָל אוֹתָהּ תְּקוּפָה אֲנִי לֹא מַצְלִיחַ לַחְזֹר לְעַצְמִי וּלְלִמּוּדִי, הַדָּבָר הַיָּחִיד שֶׁיָּכֹלְתִּי לַעֲשׂוֹת זֶה לִקְרֹא תְּהִלִּים לִזְמַן קָצוּב.

בָּכִיתִי בְּכָל יוֹם לַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ –

"רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי לִשְׁמֹחַ אוֹתָךְ, תֵּן לִי כֹּחַ לִלְמֹד אֶת תּוֹרָתֶךָ, כָּל בַּקָּשָׁתִי וּרְצוֹנִי זֶה רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ".

וְהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ הֶחְלִיט לְהַשְׁאִיר אֶת הַמַּצָּב עַל כַּנּוֹ. בַּצַּר לִי, פָּנִיתִי לְכָל תַּלְמִידֵי הַחֲכָמִים שֶׁאֲנִי מַכִּיר, וּבְרֹאשָׁם גְּדוֹלֵי הַדּוֹר, בְּתִחָנָה: "אָנָּא, הִתְפַּלְּלוּ עָלַי שֶׁאַבְרִיא מֵחֻלְשׁוֹתַי וּמִכְּאֵבֵי הַשּׁוֹנִים, כְּדֵי שֶׁאֶחְזֹר לְתַלְמוּדִי".

בְּמֶשֶׁךְ הַזְּמַן הִתְחִילוּ לְהִכָּנֵס בְּלִבִּי כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת, כַּנִּרְאֶה הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא מַעֲנִישׁ אוֹתִי עַל מַעֲשַׂי? אוּלַי הוּא לֹא רוֹצֶה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה שֶׁלִּי? וְאוּלַי לֹא אֶצָא מִזֶּה לְעוֹלָם?

בְּקִצּוּר כָּל מַחְשָׁבָה שְׁלִילִית אֶפְשָׁרִית עָלְתָה בְּלִבִּי. מַצָּב זֶה נִמְשַׁךְ כְּשָׁנָה וָחֲצִי. אַתֶּם וַדַּאי מְבִינִים שֶׁזֶּה לֹא הָיָה קַל בִּכְלָל, עַד שֶׁזָּכַנִי הַבּוֹרֵא לִפְגֹּשׁ בְּרוֹפֵא שֶׁהָיָה גַּם תַּלְמִיד חָכָם, שֶׁמֵּבִין בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם. בְּתְחִלָּה נִסִּיתִי לְשַׁכְנֵעַ אוֹתוֹ, אוּלַי כְּדַאי שֶׁאֶעֱשֶׂה בְּדִיקָה כָּזֹאת אוֹ אַחֶרֶת וְהוּא בִּטֵּל אֶת דְּבָרַי, וְאָמַר לִי נֶחְרָצוֹת: "אַתָּה בָּרִיא אֵין לְךָ כְּלוּם, אַתָּה פָּשׁוּט לָחוּץ מְאֹד וְלֹא שָׂמֵחַ, לֵךְ הַבַּיְתָה שִׂים מוּסִיקָה טוֹבָה שֶׁאַתָּה אוֹהֵב, וּפָשׁוּט תַּעֲבֹד אֶת ה' בְּשִׂמְחָה". - סִיֵּם אֶת דְּבָרָיו.

חָזַרְתִּי לְבֵיתִי מְהֹרְהָר בִּדְבָרָיו, בְּתְחִלָּה הָיָה לִי קָשֶׁה לְקַבֵּל אֶת דְּבָרָיו, אֲנִי לֹא שָׂמֵחַ? לֹא נִרְאֶה לִי. - חָשַׁבְתִּי לְעַצְמִי. אֲבָל אוּלַי כְּדַאי לְנַסּוֹת לַעֲשׂוֹת כִּדְבָרָיו, שַׂמְתִּי מוּסִיקָה טוֹבָה, וּפָשׁוּט נִסִּיתִי לְהִרָּגַע וּלְחַיֵּךְ.

וְהִנֵּה הַפֶּלֶא וָפֶלֶא, הִתְחַלְתִּי לְהַרְגִּישׁ קְצָת יוֹתֵר חָזָק, וְהַכְּאֵבִים פִּתְאֹם מַתְחִילִים לְהֵעָלֵם. וְכָךְ לְאַט לְאַט חָדְרָה לִלְבִּי הַהֲבָנָה –

"אֲנִי לֹא עוֹבֵד אֶת ה' בְּשִׂמְחָה! אֲנִי יוֹתֵר מִדַּי לָחוּץ לְהַצְלִיחַ!"

בְּאוֹתוֹ שָׁלָב גְּמָלָה בְּלִבִּי הַהַחְלָטָה, אִם ה' שָׁלַח לִי כָּאֵלּוּ יִסּוּרִים, כַּנִּרְאֶה שֶׁהוּא רוֹצֶה שֶׁאֶשְׁנֶה אֶת דַּרְכִּי, הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא רוֹצֶה שֶׁאֶעֱבֹד אוֹתוֹ מִתּוֹךְ שִׂמְחָה אֲמִתִּית, וּבְנוֹסָף מִתּוֹךְ אַהֲבָה אֵלָיו וְלֹא רַק מִפַּחַד כְּמוֹ שֶׁהִרְגַּלְתִּי בְּצְעִירוּתִי.

וְכָךְ הִתְחַלְתִּי הַכֹּל מֵחָדָשׁ, מַמָּשׁ כְּמוֹ תִּינוֹק שֶׁנּוֹלַד, לִלְמֹד דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה עֲבוּרִי, וְהִיא אֱמוּנָה וּבְטָחוֹן בַּה' יִתְבָּרַךְ, שֶׁמְּבִיאִים אֶת הָאָדָם לְשִׂמְחָה. וּבְנוֹסָף תִּקּוּן וְסִלּוּק הַמִּדּוֹת הָרָעוֹת, וּבְיוֹתֵר אַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת, לְהָאִיר פָּנִים לְכָל אָדָם וְלֹא לַחְשֹׁב רַק אֵיךְ אֲנִי מִתְקַדֵּם, אֶלָּא לַעֲזֹר גַּם לַאֲחֵרִים לְהִתְקַדֵּם.

כָּכָל שֶׁהִתְקַדַּמְתִּי בֶּאֱמוּנָה וּבְטָחוֹן, שַׁלְוָה וְשִׂמְחָה, הִרְגַּשְׁתִּי אֵיךְ גּוּפִי מִתְחַזֵּק וְחוֹזֵר לְקַדְמוּתוֹ בָּרוּךְ ה', וְאָז הֻבַּנְתִּי בְּוַדָּאוּת עַד כַּמָּה צָדַק אוֹתוֹ רוֹפֵא, שֶׁכָּל מַה שֶּׁהָיָה חָסֵר לִי זֶה פָּשׁוּט לְקַיֵּם אֶת הַפָּסוּק (תהלים ק', ב'): "עִבְדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה".

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן "יגל לבי".

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\רפואה \הצלחה בטל:03-8000770
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17 , סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

"ענפים"
ארגון לקירוב לבבות ישראל מבית "יביע אומר" בני ברק בראשות הרב יגאל כהן שליט"א
דרושות שדכניות למאגר השידוכים שלנו
עבודה מהבית מול מחשב.
טל: 055-6888080
דרושות נשים להכוונת בנות מתחזקות
עבודה במשרדנו בבני ברק בשעות הערב
טל:055-6888010 עדי
מארגנים שיעור / יש לכם שיעור באזור מגוריכם ואתם רוצים שכולם ידעו עליו?
צרו קשר ואנו נפרסם אותו במאגר השיעורים הארצי שלנו טל:
055-6888090

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	16:57	16:54	16:54	16:57
יציאה:	17:49	17:46	17:46	17:49
ר"ת:	18:24	18:20	18:20	18:23

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:47

בית אומר

בראשות הגאון רבי יצחק כהן שליט"א

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

נא לשמור על קדושת הגליון

שאלות ותשובות

מאת מורנו הרה"ג יצחק כהן שליט"א

שאלה: האם אפשר לשלוח את בני הקטן פחות מבר מצווה להטביל כלים?

תשובה: לשלוח קטן להטביל כלי זכוכית מותר (ורק יזהר להסיר המדבקה, וגם קטן שיודע איך להטביל שלא יהיה חציצה וכדו'), וכלי מתכות כגון סירים וכפות אסור לשלוח את הקטן, ורק אם הגדול הולך עם הקטן ומסתכל עליו יכול לתת לו להטביל (הליכות עולם ח"ז עמ' רסב והטעם בזה שכלי זכוכית חייב להטבילם מדרבנן והקטן נאמן ובשונה מכלי המתכות שחיוב טבילתם מהתורה ואין הקטן נאמן).

שאלה: כבוד הרב, לצערי אני עובד כמשלוחן של פיצה לא כשרה, מאחר ועושים על הפיצה נקניק סלמי, האם אפשר להמשיך לעבוד בזה עד אשר אמצא עבודה אחרת?

תשובה: כדאי להפסיק עכשיו. כיוון שיש בזה גם משום מסייע בידי עוברי עבירה, וגם הנאה מבשר בחלב ששמעתי שהסלמי הוא בשר בהמה ולא עוף וזה הרי אסור בהנאה כמבואר במרן (סי' פז סעי' א) וכאן אתה נהנה מהמשכורות וגם לפעמים נותנים טיפ, וה' זן ומפרנס.

שאלה: כבוד הרב לצערי מרוב עייפות יוצא שאני לפעמים נרדם עם התפילין בתפילת שחרית, ושמעתי שאסור האם כדאי שאניח אותם רק לפני שתפילת שמונה עשרה?

תשובה: תכסה את התפילין של ראש עם הטלית ואת התפילין של יד בשרוול של החולצה, ותשתדל להיות ער, ואם בכל זאת אתה נרדם, מרן (בסי' מד) מתיר לישון שנת עראי (שזה על כיסא ולא על מיטה) עם תפילין מכוסות.

שאלה: ישנם הרבה עסקים (סופרים וחנויות אוכל) שמעסיקים ערבים ואינם רוצים שהלקוחות ידעו שזה ערבים (כדי שלא יפחדו) ולכן קוראים להם בשמות יהודים, וגם לי יש חנות שוואורמה עם פועל ערבי שאני קורא לו "אפרים" ורציתי לדעת אם יש בזה בעיה?

תשובה: שאלה יפה ומעניינת, ונראה שראוי להימנע מזה שלא יחשבו שהוא יהודי (וכמו שמצינו שחז"ל אסרו למכור ציצית לגוי כדי שלא יראה יהודי (עיין מרן או"ח ס"י כ') וגם כיום ידוע שלצערינו יש הרבה תקלות עם בנות ישראל הכשרות שנישאות לערבים בר מינן, ובהרבה מקרים בהתחלה שהכירו לא ידעו כלל שהם ערבים, ועוד שזה שמות של אנשים צדיקים וקדושים שלא מתאים לקראות זאת על ערבים אם בכל זאת רוצה לשנות להם את שמם, יקרא להם בשמות של גויים אחרים כגון וולאדמיר ג'ורג' ביל וכדו'.

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

ועשו סייג לתורה

כתוב בתלמוד ירושלמי (פאה פרק א ה"א): ומפני מה אתה [הנחש] מצוי בין הגדרות, אמר להן אני פרצתי גדרו של עולם תחילה. כלומר מדוע הוא מתחיל להסית לעבור עבירות דרבנן שהן לגדר וסייג, ולא מתחיל להסית בעבירות דאורייתא, אין זאת אלא מפני שהוא בעל נסיון והצלחתו היתה במה שהתחיל להסית בעבירה של גדר וסייג, שאמר לה אדם הראשון לחוה, שהקב"ה אמר, אל תאכלו ממנו ואל תגעו בו, ואז מצא תואנה ודחף אותה על האילן, וכשם שאין מיתה בנגיעה כך אין מיתה באכילה- ולכן נתפתתה לאכול מעץ הדעת, וכך כשהוא רוצה להכשיל באיסורי תורה, הוא מתחיל בגדרים וסייגות ואח"כ בגופה של עבירה. וזה שאמרו ביבמות (כא.): דאי לאו שניות פגע בערוה גופא. וכבר אמרו (בשבת קה:) הקורע בגדיו בחמתו והמפזר מעותיו בחמתו, יהא בעיניך כעובד עבודה זרה, שכך אומנותו של יצר הרע- היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו לך עבוד עבודה זרה, ועובד, וכן הוא אומר: "לא יהיה בך אל זר", איזהו אל זר שבגופו של אדם? הוי אומר זה יצר הרע.

[ענף עץ אבות עמוד ז].

מעבר לסגולה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

סגולת קידוש החודש וברכת הלבנה

ציווי תמוה

פרשת ציווי קרבן פסח פותחת בפסוקים (שמות יב, ב) "הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים", שואל ה'זרע שמשון', מהי החשיבות לצוות את בני ישראל על מצוה זו דווקא בעת בהיותם בארץ מצרים.

זמנן של המכות במצרים

ומבאר, המשנה במסכת עדיות (פ"ב מ"י) מביאה עדות משמו של רבי עקיבא שעונשם של המצרים היה במשך שנים־עשר חודש, כך שעשרת המכות התפרשו על פני שנה שלמה; משום שפרעה כפר במציאות ה' שמנהיג את העולם, והמכות נועדו להוכיח לפרעה על שליטתו המוחלטת של הבורא בכל הטבע. ולכן, אילו היו עשרת המכות מתרחשות במהלך עשרה חודשים היה סבור פרעה שאולי בחודשים בהם לא ניתנה מכה היא משום ששליטת המזל של אותו החודש חזקה כנגד מציאות ה', ולכן עשרת המכות התפרשו על פני שנים־עשר חודש.

שניים עשר חודשים כנגד שניים עשר מזלות הספרה שניים עשר ביהדות מסמלת כמה דברים. שם הוי"ה ניתן למקם את סדר אותיותיו בשתיים עשרה אפשרויות שונות, כגון יהו"ה, או יהה"ו או הוי"ה וכדומה, כאשר כל הרכב אותיות מכוון כנגד חודש אחד במהלך השנה, המורה על השפע הרוחני החל על אותו חודש, כגון חודש אייר שמתאפיין בחכמה, משום שהרכב שם ה' של אותו חודש הוא יהה"ו המסמל על מידת החכמה, והדבר בא לידי ביטוי בחודש זה.

כנגד שנים-עשר החודשים יש את שנים־עשר המזלות, כאשר כל חודש מושפע מתכונות המזל של אותו חודש. וכמו כן, כל חודש מכוון כנגד אחד משנים־עשר השבטים, כאשר תכונתו של כל שבט משפיעה על אותו חודש. כלומר, כל הכוחות כולם שורשם מתחיל בהשפעת ה' על אותו חודש. וזוהי הברכה שאנו אומרים מדי חודש בברכת הלבנה: "ברוך אתה ה' מחדש חודשים". וכן הדבר רמוז בערך המספרי של שם ה' שעולה למספר 26, כי כאשר נכפיל את 26 ב־12 חודשים התוצאה היא 312, שזהו בדיוק הערך המספרי של המלה 'חֹדֶשׁ'.

המידה המתהפכת

וכך נוצר מצב מעניין, שבזמן ששם הוי"ה ב"ה בדרך־כלל מסמל על הנהגת ה' במידת הרחמים, במצרים שם קדוש זה, התהפך להכות את מצרים במלוא חומרת הדין.

ועתה נבוא אל הפתרון השאלה בהן פתחנו את המאמר - מדוע דווקא במצרים ציוה הקב"ה על קידוש החודש? הביאור, כשראו בני ישראל את עוצמת המכות הבאות על מצרים שנבעו משם ה' אשר בכל פעם יש לו צירוף שונה ומכוחו מצרים מקבלים מכות משונות, היו יכולים לחשוש ולומר אולי זהו מהותו של שם ה' המסמל עונש וחורבן. לכן אמר הקב"ה למשה רבינו שיאמר לבני ישראל, כי אדרבה שם זה מסמל את מידת הרחמים, ובמעמד זה ציוהו לומר לבני ישראל שימנו את השנה על־פי התחדשותה של הלבנה. ועל־ידי זה יושפע על בני ישראל שפע של מידת הרחמים משם הוי"ה ב"ה להיפך ממה שקרה במצרים, ולכן זה נרמז במלה (שמות יב, ב) "הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם, רֹאשׁ חֳדָשִׁים", לָכֶם ולא לגויים.

ירידת השפע

כיצד מורידים שפע בקידוש החודש? מבאר ה'זרע שמשון', שכאשר יהודי מתבונן שהקב"ה מחדש כל הזמן את הבריאה ומודה שבורא עולם הוא יוצר בראשית, האמונה הזו משפיעה עליו שפע, ההיפך מפרעה שהיה כופר בבורא עולם וגרם שיתהפך כוחו של שם הוי"ה ממידת הרחמים למידת הדין.

הסגולה הנדירה

בספר 'אור חדש' מופיעה סגולה נדירה שקיבל מרבו להינצל מגזירות קשות, וז"ל: "שאם ירצה להינצל יבקש מהגוי הרוצה להורגו שיניחנו לעשות מצוה אחת קודם ובעזרת ה' יוכל להינצל. וסיפר לי מעשה רב שאירע לאחד שפגע בגוי בלילה ורצה הגוי להורגו, וראה שהלבנה זרחה, וביקש מהגוי שיניחנו לעשות מצוה אחת שציוונו הבורא יתברך קודם ואחר־כך יעשה עמו מה שלבו חפץ, והלבנה היתה בחידושה וקידשה בפניו בכוונה גדולה, ואחר־כך רצה למסור נפשו בשמחה על

המשך בעמ' האחרון

כל הקודם זוכה!!!

הגיעה כמות מצומצמת

של הספר 'מעבר לסגולה'

ניתן להשיג ב'הידברות' 073-222-1250

יבוא אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

לאשת החיל

חשבון נפש!

נשמע מפחיד? פחות מזמין? למה כולנו נלחצים מצמד המילים "חשבון נפש"? למה רוב האנשים בדור הזה מעדיפים שידברו איתם רק במילים של אהבת ה', שמחה, קלילות?

למה המילה 'תשובה' יכולה להלחיץ ולהרחיק ולגרום לאנשים פחות לשמוע ולהתקרב?

מעבר לכך שאנחנו דור עייף, וכולנו מעדיפים לנוח קצת בצהריים לפני שמתחילים את אחר הצהריים עם הזאטוטים הקטנים, וזאת למרות שאנו איתם בסך הכול מספר שעות מועטות עד שבשעה טובה משכיבים אותם לישון כמה שיותר מוקדם, וגם זה נראה נצח, ומעבר לכל זה – גם רווק או רווקה בלי מטלות כבדות "על הראש", תמיד מעדיפים קלילות, אהבה, שמחה וכמה שפחות לעשות חשבון נפש – כפי שנראה שמשתמע מהמילים הללו.

הרב ארז משה דורון שליט"א אומר שאנחנו מפרשים לא נכון את צמד המילים הללו, ומסביר כי הפחד של אנשים לעשות תשובה זה משני דברים: א. האדם מפחד לעשות חשבון נפש כדי לא לגלות שהוא מפלצת, ושכל מעשיו הרעים הם רק באשמתו. ב. ברגע שהאדם מבין מה הוא עשה לא טוב, הוא מצפה באותו רגע שיצליח להשתנות מקצה לקצה.

ואלו הן שגיאות חמורות, שמרחיקות אותנו מהאמת של הקב"ה וכן מהדרך הנכונה לעשות חשבון נפש ותשובה על מעשינו.

התורה ניתנה לבני אדם ולא למלאכים, לא בטעות. הקב"ה יודע טוב מאוד שאנחנו בני אדם עם יצרים. נאמר בתהילים "הוא ידע יצרנו, זכור כי עפר אנחנו"- ה' הוא זה שברא אותנו, הוא יודע בדיוק מה קשה לנו, הוא בכוונה נתן לנו את התורה והמצוות. דווקא לנו עם כל הקשיים והניסיונות, עם כל החולשות והטעויות. אנחנו בני אדם, לא מלאכים ולא מפלצות. בן אדם זה אחד שלפעמים טועה, לפעמים נופל, מתבלבל, שוכח. רוצה טוב.

בן אדם – לא מלאך שאף פעם לא טועה. והקב"ה הוא זה שאף פעם לא מתבלבל, והוא בכוונה נתן את התורה והמצוות לאנשים פשוטים כמונו, בדור כמו שלנו.

"אלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו" – אנחנו לא באמת יכולים לנצח את יצר הרע שלנו לבד, אבל מה אנחנו כן יכולים? מה מוטל עלינו? לבקש עזרה. לבקש מהשם יתברך, מאבא שלנו, שיצר אותנו ויודע בדיוק את החסרונות והקשיים שלנו, והוא זה שמצפה מאיתנו לעשות משהו שנראה לנו כל כך קשה – לפנות אליו ולבקש את עזרתו. בלעדיו אנחנו לא יכולים.

הרב ארז אומר שלדעתו תשובה זה כמו מטאטא – מתלכלך, מנקים.. מתלכלך שוב, מנקים שוב. תשובה זה דבר ענייני, הרי אף אחד לא עושה בכוונה נגד בורא עולם חס ושלום, אלא נופלים.. ורוצים לקום ולהמשיך הלאה. וזה קשה שלא ליפול שוב, לכן מבקשים עזרה.

וצריך לדעת שרגשות אשם כגון: אני לא שווה כלום, אני לא אצליח, הכול בגללי, אני אשמה במה שקרה, ועוד כהנה – זה הפך התשובה. התשובה אמורה לקרב אותנו לבורא עולם, ורגשות כאלו מרחיקים בוודאי.

"פתח לי פתח כחודו של מחט" – מאתנו נדרש רק לפנות אליו, לא לשנות. התוצאה היא לא באחריותנו אלא על בורא עולם, עלינו מוטל רק להרים עיניים ולפנות למי שבאמת הכול בידיים שלו!

לעשות חשבון נפש משמע להתנקות, לנקות את העבר בדיוק כפי שמתנקים במקלחת. אף אחד לא יאמר למה מתקלחים עוד פעם ועוד פעם? אותו דבר בעשיית תשובה, מתנקים, מנקים את העבר ומתקדמים הלאה.

אי אפשר שלא לטעות כלל בעולם הזה, זו הדרך – ליפול ולקום. להתלכלך, להתקלח ולהתחדש. גם אם זה קורה כל יום, גם אם כל יום נפלת במה שאמרת שלא תעשי לעולם יותר, אין מה לעשות, אנחנו בני אדם. הקב"ה יודע את זה.. הוא ברא אותנו.. מוטל עליך רק לפנות לאבא ולומר לו שיעזור.. הוא זה שנותן את הכוחות לעמוד בניסיונות. אנחנו צריכים רק לא ליפול לעצבות ולייאוש, לא להיכנס לדיכאון מזה שאנחנו לא מצליחים להפסיק לעשות משהו שאנחנו מאוד לא רוצים לעשות... אין לנו כפתור ללחוץ ולהשתנות בין רגע וזה גם לא מה שנדרש מאתנו. השם בוחן את הדרך, לא את התוצאה. לקום מהנפילה בשמחה, זו העבודה. בהצלחה!

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 058-3266571

פנינים מהפרשה

"וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֵּלְכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא לַה'" (שמות יב, יא).

האדמו"ר מבעלז מבאר פסוק זה בצורה זו:

לכאורה התורה צריכה לכתוב הפוך, "רגליכם בנעליכם", וענה על כך האדמו"ר בדרך הדרוש:

לעם ישראל במצרים היו הרבה הרגלים רעים מחמת השיעבוד הארוך; לכן צריך לנעול את ההרגלים, היינו לצאת מהם, ובצורה זו הם יצאו ממצרים, וזהו גם כן ציווי ה' לדורות.

ואפשר להבין זאת ע"פ הפסוק במשלי "הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל צִירָהּ וְעָצֵל עַל מִטָּתוֹ" (משלי כו, יד).

שאל הגה"צ הרב שמשון פינקוס זצ"ל לכאורה מה הדלת עשתה ומה חסרונה, שכך משווים אותה לעצלן שכל היום הוא בטל, הרי על כל פנים היא מקיימת את תפקידה? אם כן מה החיסרון המשותף לשניהם?

ענה הרב זצ"ל - ניקח לדוגמא דלת בישיבת פונביז' שבה יש אלף תלמידים, וכל אחד שנכנס לבית המדרש פותח אותה בממוצע עשר פעמים וכל פעם שנפתחת היא נפרסת לשני מטרים. אם כן ביום אחד היא צריכה להתקדם עשרים אלף מטר כלומר עשרים ק"מ, ובשבוע מאה וארבעים ק"מ. אם כן כיצד היא עדיין נשארת במקום? הרי היא היתה אמורה להיות כבר בירושלים?!

אלא לדלת יש ציר הקובע אותה במקומה, ואם כן היא מגבילה את עצמה מראש -"אני לא יכולה יותר", "עד כאן ותו לא".

כך גם כן העצלן מתייאש מראש, הוא קובע שאי אפשר לו להתקדם, לעלות ברוחניות.

וזה כדוגמת עם ישראל במצרים שהתרגלו לכעין עצלות שלילית שבמצרים, ומצרים גם כן לשון "מְצָרִים" (שסוגרים אותם ולא נותנים לצאת מהטומאה).

כעת מובן מה שאומרת התורה "ונעליכם ברגליכם"- תנעלו את ההרגלים השליליים ותתחילו להתקדם, ולכן גם המשך הפסוק מענין זה "ומקלכם בידכם"- תפסיקו עם הקולות שלכם, כי אתם חושבים שאינכם בדרגה - שהרי מי מקל כל הזמן זה נובע מחמת שחושב שלא יכול להחמיר.

ואחר שהעם נוהג כן יכולים לקבל את התורה, אחר שניקו עצמם מההרגלים והמידות השליליות, וכמו שהרוג'וצבר אמר, כשם שהכלי המחזיק את הברכה הוא השלום, כן הכלים המחזיקים באדם את התורה הם המידות הטובות. **(בשם הרה"ג ר' שלמה לוונשטיין שליט"א, הובא בספר מיד מלכים על התורה והמועדים).**

ואופן!". קבע נחרצות.

חזר היהודי מאוכזב לביתו ולפתע עלה במוחו רעיון לשחד את הגוי הסרבן. שוב חזר אליו והציע לו 800 דולר ובלבד שישכיר לו את הגג לשמונה ימים (כי בחו"ל החג נמשך גם ביום השמיני מספק).

הגוי הסכים אבל הוסיף תנאי – לחתום חוזה מסודר אצל עו"ד.

"מה פתאום חוזה? הרי הכסף לעורך דין יעלה יותר, אלפיים דולר!" זעק היהודי.

אבל הגוי הרים את קולו ואמר בארסיות: "אז תשלם לו, אם אתה רוצה לשכור את הגג..."

בצר לו אכן שילם היהודי לעורך דין טבין ותקילין וכך יצא משם כשחוזה השכירות על הגג חתום, ובו נכתב ש"הגג וכל מה שבו, שייכים לפלוני (היהודי) לתקופת זמן של שמונה ימים".

עלה היהודי למעלה בשמחה אך בבת אחת חשכו עיניו. כל הגג היה מלא גרוטאות ושקים ישנים שהיו שייכים לגוי עירירי ולא היה מי שיקח אותם.

בלית ברירה, התחיל לפנות אותם כדי שיוכל לבנות סוכה בצורה מהודרת וטובה. ולפתע באחד השקים גילה אבנים טובות ומרגליות. מיד התקשר לרב וסיפר לו את הנעשה ושאל מה לעשות עם המציאה, הורה לו הרב שאכן הכל שייך לו.

מחמת שמחתו שמעו השכנים על כך והתגלה הדבר ואז ביקש השכן לקבל את היהלומים בטענה שהם שייכים גם לו, שהרי גם הוא דייר בבניין ויש לו חלק בגג. היהודי סירב ולכן פנו לבית המשפט. כאשר הגיע תורו של היהודי להרצות את דבריו, נפנף בחוזה שנכתב בו מפורשות שהגג וכל אשר בו שייכים לו לשמונה ימים.

"אם כך, אכן הרכוש שלך", פסק השופט, ואורו עיניו של שומר התורה והמצוות אשר חווה על בשרו את התובנה שכאשר עושים את הדבר הנכון – דקדוק ההלכה וקיום המצוות בכל תנאי - אין מפסידים כלל, ואדרבא זוכים לשכר אף בעולם הזה. **(הגאון הרב יצחק זילברשטיין שליט"א)**

סיפור לשבת

למי שייכת המציאה?

יהודי אחד הגיע לחו"ל לצורך עסקיו ולשם כך פנה לשכור דירה למשך שהותו שם.

כשהגיע חג הסוכות, ביקש רשות מהדיירים לבנות סוכה על הגג. ואכן, כולם הסכימו מלבד גוי אחד. "אתה לא תבנה סוכה על הגג שלי בשום פנים

המשך מאמר הרב עמר

קדושת ה', ונעשה לו נס כשדילג וקפץ ג' פעמים כמנהג, נשאו רוח מאת הגוי, ושוב לא ראו זה את זה וניצל ממנו. וגם שמעתי ממנו, שמי שיקדש הלבנה - מיום שיקדשה שוב לא ידאג שימות באותו חודש מאותו יום ואילך, כי שכרה כל־כך גדול כמו שאמרו חז"ל: 'תנא דבי רבי ישמעאל, אלמלא לא זכו ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים בכל חדש וחדש די", עכ"ל.

נמצאנו למדים, שכל ציווי של בורא עולם יש לו סיבות עמוקות ורחבות, והכל נעשה בהשגחה פרטית מופלאה.

שאלה: האם יש אפשרות לאכול תירס קלחים?

תשובה: צמח התירס נגוע בחרקים רבים, תריפסים, כנימות עלה, עכבישים, אקריות, ועוד. החרקים נמצאים על גבי המעטפת החיצונה, בשכבות הפנימיות יותר, ואף חודרת בין גרגרי התירס עקב המקום הצר שנותר בין הגרגרים לאחר חדירת החרקים פנימה בין הגרגרים, במבט חיצוני על גבי הקלח הם אינם נראים [מלבד כירסומי הזחלים הנראים לעין].

הורדת החרקים מהתירס בכל דרך שהיא לא נמצאה יעילה, ואף הניסיונות הרבים לבצע פיקוח הדוק בשטחי הגידול הוכחה כמעט כלא יעילה. ולכן אין כל דרך להסיר את החרקים שבתירס בעוד הגרגרים צמודים לקלח (ספר תולעת שני).

ולכן אין כל היתר לאכול תירס קלחים כמות שהוא וכבר כתב הראשון לציון הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א במכתב שכיום לאחר ששמע את המציאות בשטח אין להקל בזה.

ומי שבכל זאת רוצה לאכול תירס, יסיר את הגרגרים מהקלח באמצעות סכין, וישטפם היטב בעזרת מסננת, והדברים אמורים גם אם כבר בושל התירס כמות שהוא, אפשר להסיר הגרגרים לאחר הבישול ולשוטפם היטב במים ובכל אופן יראה שאכן הגרגירים נקיים (פעמים שיש כתם שחור שהוא בעייתי, מלבד החרקים שצויינו לעיל). ובקלחי תירס קפוא דינו כנ"ל אולם הנקיון והבדיקה קשים יותר לאחר ההפשרה כיון שהגרגירים רכים מאוד.

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים